

[Jensen-Aale.]

Hoved — vi nøjes undertiden med kogende Vand. Spørgsmaalet om Afgiften Størrelse skal jeg ikke komme ind paa, da det allerede er omtalt af den højtærede Minister. Men det daarligste Sted, man kan lægge en Afgift paa, er efter min Opfattelse paa Margarinen, thi hvem er det, der fortrinsvis spiser Margarine her i Landet? Det er Landbrugerne selv og saa de fattigste i Landet. Derfor finder jeg det rimeligt, at Landbrugsministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet kan fritage Mælkeleverandørerne for at svare Afgift af det Kvantum Smør, som de selv og deres Husstand maatte forbruge. Det vil forhaabentlig føre med sig, at ikke alene Leverandørerne giver sig til at spise Smør, men at ogsaa deres Husstand faar Lejlighed til at bruge det gode Produkt, vi frembringer her i Landet.

Det forbavsende mig, at det ærede Medlem fandt Punkt 4 i § 1 ganske ubeføjet. Ganske vist ønsker han, at Beboerne af Sygehuse, Hospitaler, Børnehjem og Alderdomshjem skal spise Smør, men han vil animere dem dertil paa den mærkelige Maade at gøre Smørret dyrere. Det forekommer mig naturligere, at den højtærede Minister bemyndiges til med Tilslutning af Landbrugsraadet at fritage den mindre bemidlede Del af Befolkningen og Institutioner som de nævnte for at svare Smørafgift.

Den foreslaaede Fordeling af de Midler, som Afgiften indbringer, finder jeg er den rigtige.

Jeg hører imidlertid, at Sagen skal i Udvalg og drøftes der, og jeg skal derfor ikke, i hvert Fald paa nærværende Tidspunkt, anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget. Jeg har ikke det mindste imod, at det bliver Genstand for en meget vidtgaaende Forhandling. Selv om vi den 1. December skulde staa uden denne Smørlov, tror jeg, den højtærede Landbrugsminister kan græde tørre Taarer.

J. R. Poulsen: Det var morsomt at høre Socialdemokratiets Ordfører begynde med at sige, at den Lov, vi her behandler, skal ses fra to Synspunkter, baade fra Sælgerens og fra Forbrugerens. Der er selvfølgelig noget rigtigt i det, men naar vi Gang paa Gang taler om Love, hvis Formaal er at bevirke Rentabilitet for Landbruget, synes det dog rimeligt at se Sagen fra et Landbrugersynspunkt, fra et Sælgersynspunkt og sige til den øvrige Del af Befolkningen: Det er retfærdigt, at Landbruget i denne

Situation faar mindst Produktionsprisen for den Vare, det sælger til den øvrige Del af Befolkningen.

Mit Parti kan ikke tiltræde det Lovforslag, der her er tilsendt os fra det andet høje Ting. Det betegner en saa klar Forringelse af den gamle Lov, i Smag med det, der skete, da vi sidst behandlede et Lovforslag vedrørende Landbruget, nemlig Kødforslaget. Den Dag blev der fra mit Partis Side anmodet om Tid til at behandle Sagen, saa den ligesom i det foreliggende Tilfælde kunde blive udsat en Maaned. Hvis Resultatet i saa Fald var blevet det samme som det, der her foreligger, er jeg dog glad ved, at vi ikke fik den Maanedes Udsættelse, thi det foreliggende Lovforslag tager ikke Hensyn til, hvad Organisationerne har sagt. Den højtærede Minister er igen kommet med noget, som han mente, hans Partier kunde vedtage uden Hensyn til Landbrugsorganisationernes Flertal.

Af de 6 Produktionsgrene, som Landbruget har og altid har haft at slaa sin Lid til, er Svineproduktionen, Salget af Heste og Salget af Æg nu nogenlunde gode; der er tilnærmelsesvis Rentabilitet. For de 3 andres Vedkommende, Korn, Kød og Smør, mangler der meget. Naar Landbrugs højtærede Minister nægtede at medtage en Kornordning i det Lovforslag, vi sidst talte om, og dermed lod Kornordningen fuldstændig bortfalde, naar Landbrugs Minister i Kødloven krævede, ja, næsten dikterede en Afsvækkelse af Lovens Virkninger, naar Landbrugsministeren nu igen ved denne Lov er med til at forringe Virkningerne af den gamle Lov, ja, saa synes det, som om Landbrugs Minister ikke vil være med til at støtte det Erhverv, han skulde repræsentere. En Lov som denne, hvor Margarineafgiften er taget ud, kan ikke kaldes andet end en Forringelse. Jeg hørte i Gaar i det andet høje Ting, hvor der var Tale om Produktionsprisen paa Smør, at der fra konservativ Side blev krævet et Tillæg, hvorved Hjemmemarkedets Pris i bedste Tilfælde kunde komme op paa 2 Kr. 80 Øre. Det er efter min Mening ikke saa forkert. Efter Det landøkonomiske Driftsbureaus Tal for 1931—32 er Produktionsprisen pr. 1 kg Mælk beregnet til 13,2 Øre. Vi faar i Dag ude paa Landet ca. 9 Øre. Hvis vi regner med, at der gaar 3 135 Foderenheder til Produktion af 3 530 kg Mælk, og endvidere regner med, at der gaar 23,5 kg Mælk til 1 kg Smør, da faar vi en Produktionspris paa Smør, naar alt er iberegnet, baade Forrentning og Amorti-